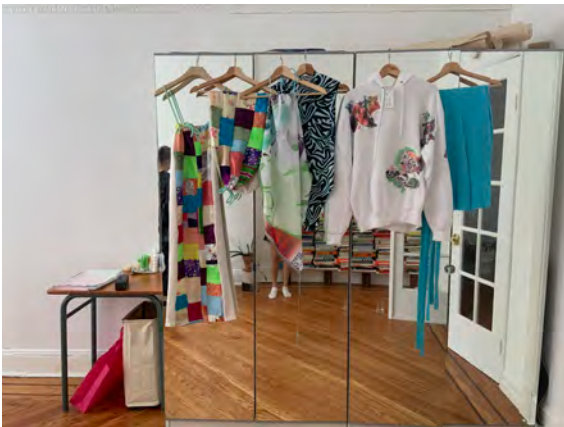

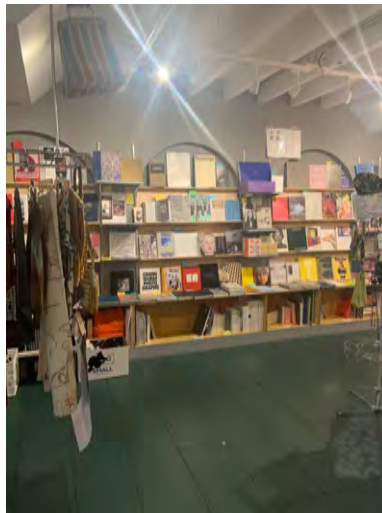
Verslag studiereis naar New York Augustus en September 2022 Baby Reni (Irene Ha)

De heetste zomer leek het wel, in de broeierige New York. Dit was dan ook mijn eerste keer dat ik deze grote stad zou bezoeken, met idee om mijn netwerk uit te breiden, onderzoek te doen en eindelijk de contacten op te zoeken die ik via het internet heb ontmoet.

De eerste weken voelde het allemaal onwennig aan. Ik berichtte bevriende kunstenaars en mentoren of hoe ik me het beste door de stad zou kunnen navigeren in de zomer. Wat bleek: augustus was een tijd waar veel New Yorkers juist uit de stad trokken. Wat fijn was, was dat ik al snel settelde in het huis van grafisch ontwerpster Eline Mul, waarmee ik een house swap had geregeld. Het huis was gevestigd in Crown Heights, Brooklyn, waar ik een hele verdieping voor mijzelf had. Hier installeerde ik mijn tijdelijke studio: er was een werktafel en genoeg ruimte om mijn collectie uit te stallen.

Studio, Bungee Space met aan linker kant mijn collectiestukken, Crown Heights

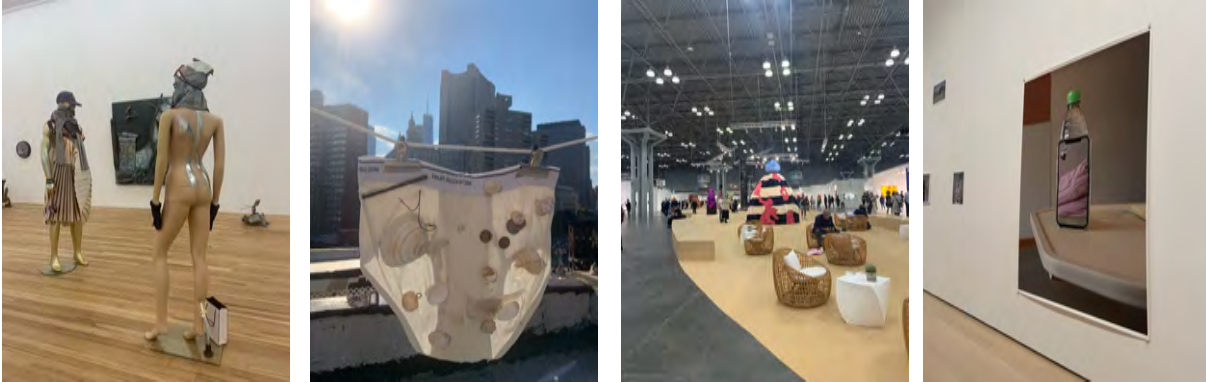
Een van mijn doelen was om een meeting met Lydia Rodrigues te hebben, die al vijftien jaar actief is in de underground modeacne in de Lower East side, waar ze zelf pop-ups organiseert genaamd "SALON". Ik heb haar zelf ooit in Amsterdam ontmoet toen zij hier een tussenstop maakte op een doorreis naar Paris Fashion Week. Vanaf 2017 zijn we zo in contact gebleven via Instagram en email, waardoor altijd voor de pop ups die ze organiseerde een selectie van items en kledingstukken naar haar toestuurde. Voor de deze editie SALON no.14, kon ik voor het eerste de items in levende lijven aan haar presenteren. De stukken zijn op basis van commissie verkrijgbaar via haar webshop <https://www.lrcnyc.online/> en ook gedurende de periode 10-27 november 2022 beschikbaar om in het echt te passen, bekijken en te kopen.

Via Lydia leerde ik veel contacten kennen in New York, zo ook haar vriend die bij de legendarische Pizza zaak Scars Pizza op Orchard Street werkt. Toen ik binnen kwam en werd voorgesteld als Baby Reni, bleken er klanten te zitten die kennelijk mijn werk kenden en hadden gekocht bij een van Lydia's pop ups. Bij de lokale cafe Abraco, waar veel kunstenaars samenkomen kwam ik ook vaak. Hier had ik een meeting ingepland met curator Jeanette Bisschops. Zij introduceerde me aan de "Amerikaanse manieren" in de kunstwereld. Ik merkte hierdoor echt een groot verschil tussen Europa en Amerika wat betreft de werking van galleries, de kruisbestuiving tussen mode en kunst (dat deze veel meer gemengd zijn) en hoe alles vaak draait om netwerken.

Random China town ligt ook Bungee space. Een cafe / boekenwinkel en kledingzaak gerund door Shisi Huang. Zij kent mijn werk via community van Zuid-Oost Aziatische kunstenaars en ontwerpers van de wereldwijde diaspora. Hier had ik al wat items in stock die ik verstuurd had tijdens de pandemie. Het was goed om te zien hoe de winkel er nou in het echt uitzag en de community om hun heen te zien.

Via een andere bevriende curator ontmoette ik ook Theo Lau die werkt bij Tina Kim gallery in Chelsea. Het kunstklimaat leerde ik van hem nog beter kennen. Hij nam me dan ook mee naar de opening van de grootste overzichtstentoonstelling van Wolfgang Tillmans in de MoMa. Het was een hele bijzondere avond waar wij al exclusief een kijkje konden nemen in de expositie. Ik bezocht tijdens deze studie reis ook kleinere galleries zoals 47Canal, Reena Spaulings, Lubov gallery, Theta, Artist Space, Andrew Kreps en meer. Maar ook grotere kunstbeurzen en instituten zoals Armory Art fair, Whitney Museum, Brooklyn Museum David Zwirner en Dia:Beacon (buiten New York)

Andrew Kreps Gallery, Lubov Gallery, Amory Art Fair, Wolfgang Tillmans in MoMa

De verscheidenheid in het aanbod aan kunst en de hoog en laagdrempeligheid van instituten en plekken liet mij zien dat het kunstlandschap hier zo divers is, waardoor er ook zoveel mogelijkheid is. Terwijl er tegelijkertijd ook een oververzadiging lijkt plaatst te vinden: er is voor ieder wils wat maar om uit te blinken lijkt elbogen.

Zoedoende begon ik mij meer te verdiepen in mijn mode onderzoek. Themas zoals inclusiviteit en het naar buiten treden van in zichzelf gekeerde werelden was iets waar ik verder in wilde verdiepen. Een van de hoogte punten van de trip was dan ook de jaarlijks terugkerende mode expositie in de MET Museum, met dit jaar als thema *America: An Anthology of Fashion*. Het eerste gedeelte van de expositie richtte zich op de historie van Amerikaanse mode, met nadruk op 'The gilded age'. Het was interessant om deze expo haaks te zien op het hedendaagse gedeelte van de tentoonstelling. Het contrast zat tussen meer een westerse inkijk van wat Amerikaanse mode is en op wat nieuwe generaties met een migratie achtergrond en van de diaspora zien als Amerikaanse mode. Alhoewel de presentaties en de stukken erg mooi waren was ik alsnog op zoek naar die kruisbestuiving tussen kunst en mode. De zalen waren interactief met muziek en licht, maar de kleding werd voornamelijk op poppen gepresenteerd.

Met Museum, In America: An Anthology of Fashion, Vaquera, materiaal onderzoek, SC103 show

In kleinere initiatieven vond ik wel die fluiditeit tussen kunst in mode, niet alleen in manier van presentatie maar ook in hoe ze werken. Ik bezocht Grotesque Archive, een groot uiteenlopend mode archief hebben met een selectie van voornamelijk kleding uit jaren 90's tot 2010's. Textiel en objecten werden hier gepresenteerd alsof je een galerie binnenkwam, maar tegelijkertijd de stukken ook kan aanpassen en kopen. Verder heb ik een modeshow tijdens New York Fashion Week bijgewoond van DIY merk SC103, waar het performatieve karakter van het merk erg sterk was. Ook heb ik een studio visit gehad met art-fashion merk CFGNY in hun studio in Brooklyn. Ik heb in 2019 stage gelopen bij hun toen zij de productie van de stukken in Vietnam deden. Ethisch produceren met kleinere lokale ateliers in Vietnam is een van hun focuspunten, en tegelijkertijd verhalen vertellen door middel van kleding en installatie over Amerikaans-Aziatische identiteit.

Hoewel New York af en toe als zo'n grote stad aanvoelde, merkte ik toch dat erin zich kleinere werelden bevonden waar het meer als een dorp aanvoelde. Dit gevoel kwam voornamelijk terug als ik de straten van China town bewandelde. Op een gegeven moment had ik een vaste routine opgebouwd waarin ik vaker op bepaalde plekken en evenementen aanwezig was, waardoor ik ook echt gevoel kreeg alsof ik ergens ook onderdeel van de culturele scene kon zijn. De speciaalste plek waar ik dit gevoel van heterotopia - een wereld in een wereld - aanvoelde was in de China Town in Flushing. Hier leek het echt alsof je in een Chinese stad in jaren 2010's betrad wanneer je de metro station uit kwam lopen. Het multiculturele aspect van de stad is iets wat ik zo erg apprecieerde en zeker niet voor lief nam. Toen ik in Nederland terugkwam merkte ik dan ook hoe homogeen het hier is.

Wat deze onderzoeksreis mij heeft gebracht is een nieuwe blik op de kruisbestuiving tussen kunst en mode en zien hoe anderen die mij voorgingen het aangepakt hebben. Ook snap ik beter de verschillen tussen de Europese en Amerikaanse manieren in de kunstwereld en hoe je jezelf tussen beiden te positioneren. Wat mij het blijste maakte is om eindelijk de al gemaakte contacten te ontmoeten en die verder uit te breiden, in levende lijve te zien hoe mijn werk ontvangen wordt door deze gemeenschappen.

Beelden uit China Town, Korea Town en China Town Flushing